

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 14, 2011

Nummer 14, 2011

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2011:BU6561](#) 01-12-2011

Helmond, bouwvergunning kalkoenunderhoud

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBDOR:2011:BT8673](#) 23-08-2011

Zwijndrecht, bouwvergunning en vrijstelling

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU7081](#) 07-12-2011

Bergeijk

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU7048](#) 07-12-2011

Maasgouw/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU7058](#) 07-12-2011

Delfzijl

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU6376](#) 30-11-2011

GS Noord-Brabant

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU6360](#) 30-11-2011

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU6344](#) 30-11-2011

GS Noord-Brabant

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU6365](#) 30-11-2011

Staatssecretaris I en M

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU5386](#) 23-11-2011

Sint-Oedenrode/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU5429](#) 23-11-2011

Gulpen-Wittem/planschade

Uitspraken zonder ECLI

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State](#) 07-12-2011

Staatssecretaris I en M

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris I en M

Ook beoogd geproduceerd asfaltgranulaat blijft de kwalificatie afvalstof behouden zolang het niet daadwerkelijk is gerecycled, met name tot het in het bewerkingsproces waarvoor het is bestemd afgewerkt product vormt

Casus

Lasten onder dwangsom vanwege het in strijd met het belang van de bescherming van het milieu overbrengen van asfaltgranulaat buiten het Nederlands grondgebied.

Verzoekster betoogt dat de lasten onder dwangsom ten onrechte zijn opgelegd, nu het overgebrachte asfaltgranulaat geen afvalstof (meer) is, maar beoogd is geproduceerd en geschikt om zonder bijzondere voorzorgsmaatregelen direct te worden toegepast in de wegebouw.

Rechtsvraag

Onder welke omstandigheden verliezen afvalstoffen deze kwalificatie?

Uitspraak

Afvalstoffen blijven als zodanig gekwalificeerd tot zij daadwerkelijk zijn gerecycled, met name tot zij in het bewerkingsproces waarvoor zij zijn bestemd afgewerkte producten vormen en het bewerkingsproces aldus is voltooid. Een afvalstof kan slechts als gerecycled worden aangemerkt indien zij opnieuw is verwerkt ter verkrijging van nieuw materiaal of van een nieuw product voor het oorspronkelijke doel of voor andere doeleinden. In dit geval ligt het naar het buitenland overgebrachte asfaltgranulaat daar in grote hoeveelheden opgeslagen en is er geen zicht op het gebruik van dit materiaal in de wegebouw of elders, zodat geen markt voor of vraag naar het asfaltgranulaat lijkt te bestaan.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2011

Zaaknummer: 201111299/1/H4

RECHTSPRAAK

Bergeijk

Bestaande rechten kunnen niet worden ontleend aan eerder vergunde geluidsgrenswaarden, maar alleen aan eerder vergunde activiteiten met bijbehorend geluidsniveau

Casus

Verlening van een revisievergunning op grond van Wet milieubeheer voor een tankstation. Verweerder heeft met een beroep op bestaande rechten hogere geluidsgrenswaarden vastgesteld dan die in de Handreiking ten hoogste aanvaardbaar worden geacht. Appellant vreest als gevolg van de vergunning voor geluidshinder. Volgens appellant zijn de bestaande rechten onjuist vastgesteld.

Rechtsvragen

Kunnen bestaande rechten worden ontleend aan eerder vergunde geluidsgrenswaarden?

Uitspraak

Bestaande rechten niet kunnen worden ontleend aan de in de eerdere vergunning gestelde geluidsgrenswaarden, maar uitsluitend aan de eerder vergunde activiteiten die een bepaald geluidsniveau met zich brengen.

In onderhavige situatie zijn meer voertuigbewegingen vergund dan waarvoor in het verleden een vergunning is verleend. Er is dus sprake van een uitbreiding van activiteiten. Reeds hierom kan de vergunning niet worden gerechtvaardigd met een beroep op bestaande rechten. Bovendien is de geluidsbelasting van de aangevraagde activiteiten hoger dan de eerder vergunde geluidsgrenswaarden. Er kan derhalve geen beroep worden gedaan op bestaande rechten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU7081

Zaaknummer: 201007608/1/M1

Wetsartikelen: 8.4 lid 3 WMB

RECHTSPRAAK

Maasgouw/planschade

Het college is niet gehouden om bij de waardebeoordeling de planologische situatie als uitgangspunt te nemen, nu er voldoende zekerheid was dat het feitelijk gebruik zou kunnen worden voortgezet en het perceel zijn hoogste waarde ontleent aan dit gebruik

Casus

Eigenaar van een perceel met de bestemming woondoeleinden en een wijzigingsbevoegdheid op basis waarvan de bestemming tot erotisch getinte horeca kon worden gewijzigd, heeft om een vergoeding van planschade verzocht vanwege het bestemmingsplan dat de aanleg van een rijksweg in de buurt van het perceel mogelijk maakt. Het perceel is feitelijk in gebruik als bedrijfsobject voor erotisch getinte horeca.

Het college heeft het verzoek afgewezen, omdat de woning feitelijk als bedrijfsobject voor erotisch getinte horeca wordt gebruikt, dit gebruik niet positief bestemd kon worden maar is gedoogd en de woning daaraan zijn hoogste waarde ontleent. Deze waarde is met het gewijzigd planologisch regime niet aangetast.

Rechtsvraag

Mocht het college bij de waardebeoordeling van de planologische situatie het feitelijk gebruik als uitgangspunt nemen?

Uitspraak

Het college was niet gehouden om bij de waardebeoordeling de planologische situatie als uitgangspunt te nemen, omdat een redelijk denkend en handelend koper in het licht van het door het gemeentebestuur gevoerde gedoogbeleid op de peildatum voldoende zekerheid had dat het feitelijk gebruik van het perceel voor erotisch getinte horeca zou kunnen worden voortgezet, dat het perceel op de peildatum een hogere waarde als bedrijfsobject dan als woonobject had en dat de planologische wijziging, uitgaande van het feitelijk gebruik, niet tot waardevermindering van het perceel heeft geleid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU7048

Zaaknummer: 201104961/1/H2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Delfzijl

Secundaire gevolgen voor het plaatsgebonden risico vormen geen weigeringsgrond voor de milieuvergunning voor een windpark

Casus

Verlening van een oprichtingsvergunning op grond van Wet milieubeheer voor een windpark. Volgens appellant had de vergunning niet verleend mogen worden, vanwege de mogelijk nadelige gevolgen van het losraken van een rotorblad of ander onderdeel van een windturbine voor het plaatsgebonden risico van een chloorinstallatie in de omgeving van het windpark.

Rechtsvragen

Dient bij de verlening van de milieuvergunning rekening te worden gehouden met de secundaire gevolgen van het falen van een windturbine?

Uitspraak

In artikel 3.15a van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: Barim) staan grenswaarden voor het plaatsgebonden risico van een windturbine of een combinatie van windturbines. Het artikel voorziet niet in een mogelijkheid voor het bevoegd gezag om van die grenswaarden af te wijken. Uit de toelichting op artikel 3.15a van het Barim blijkt dat secundaire gevolgen veroorzaakt door het falen van een windturbine in het Barim niet zijn geregeld. Bij het vaststellen van de risicocontour van een risicoveroorzakend bedrijf (in dit geval een chloorinstallatie) en bij een planologisch besluit tot plaatsing van windturbines dient rekening te worden gehouden met risicoverhogende objecten als een windturbine. De Afdeling wijst daarbij onder meer op Module C van de Handleiding Risicoberekeningen Bevi.

Aangezien aan de grenswaarden voor het plaatsgebonden risico wordt voldaan, bestaat er geen aanleiding om de vergunning te weigeren.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU7058

Zaaknummer: 201103574/1/H4

Wetsartikelen: 3.15a Barim en 8.4o lid 1 WMB

RECHTSPRAAK

Helmond, bouwvergunning kalkoehouderij

Verhouding provinciale verordening en reconstructieplan

Casus

Verweerder heeft een aanvraag om bouwvergunning voor het oprichten van een kalkoeststal afgewezen. De aanvraag strekte tot het verbeteren van het dierenwelzijn en niet tot het uitbreiden van het aantal dieren. De aanvraag is afgewezen omdat geen medewerking wordt verleend aan de binnenplanse ontheffingsmogelijkheid vanwege strijd met de regels ten aanzien van intensieve veehouderijen in extensiveringsgebieden in de provinciale verordening. Eiser stelt onder meer dat de in het reconstructieplan neergelegde rechten dienen te worden gerespecteerd.

Rechtsvraag

De rechtbank ziet zich derhalve voor de vraag gesteld of het mogelijk is om door middel van een provinciale verordening als bedoeld in artikel 4.1 Wro, af te wijken van een geldend reconstructieplan.

Uitspraak

De rechtbank komt tot de conclusie dat dit voorschrift onverbindend is, omdat het strijdig is met de Reconstructiewet concentratiegebieden (Rcw). Op grond van deze wet hebben provinciale staten een reconstructieplan vastgesteld, waarin de beleidsuitspraak is vastgelegd dat uitbreiding van een intensieve veehouderij met het oog op dierenwelzijn mogelijk is, ook als het bedrijf – zoals hier – is gelegen in een zogenaamd extensiveringsgebied. De provinciale verordening maakt de in het reconstructieplan neergelegde beleidsuitspraak betekenisloos en heeft in materieel opzicht dezelfde gevolgen als een wijziging van het reconstructieplan, evenwel zonder dat bij de totstandkoming ervan de waarborgen in acht zijn genomen waarmee de totstandkoming van reconstructieplannen is omkleed. Naar het oordeel van de rechtbank verdraagt dit zich niet met de Rcw.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 01-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2011:BU6561

Zaaknummer: Awb 11/2272

Wetsartikelen: 44 Wonw, 4.1 Wro, 16 lid 2 Rwc en 26 Rwc

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris I en M

De vergunning voor het lozen van zwartelijststoffen dient aan een termijn te worden verbonden

Casus

Vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) voor het lozen van afvalwater door een energiecentrale. Appellanten betogen onder meer dat voor de lozing van zwartelijststoffen een termijn van maximaal tien jaar had moeten worden gesteld. Verweerder stelt daarentegen dat volgens het Handboek Wvo-vergunningverlening en de toelichting bij de Regeling milieukwaliteitseisen gevaarlijke stoffen oppervlaktewateren geen termijn in de vergunning hoeft te worden opgenomen als de aangevraagde concentraties verwaarloosbaar zijn.

Rechtsvraag

Dient voor de lozing van zwartelijststoffen een termijn te worden gesteld?

Uitspraak

Nu in het bestreden besluit de lozing van zwartelijststoffen is toegestaan, had daarbij aan de geldigheid van de vergunning een termijn moeten worden gesteld van ten hoogste tien jaar. Het beleid neergelegd in het Handboek Wvo-vergunningverlening en de toelichting bij de Regeling waarnaar de staatssecretaris en RWE verwijzen, doen hieraan niet af, nu de duidelijke tekst van de Regeling prevaleert.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU6365

Zaaknummer: 200800646/1/M1

Wetsartikelen: 1 lid 5 Wvo en 1 Regeling milieukwaliteitseisen gevaarlijke stoffen oppervlaktewateren

RECHTSPRAAK

GS Noord-Brabant

Ook ná de wijziging van het begrip 'industrieterrein' dienen zowel grote als niet grote lawaaimakers bij de beoordeling van de geluidsbelasting van het industrieterrein te worden betrokken

Casus

Weigering milieuvergunning voor een afvalverwerkend bedrijf dat op een in het kader van de Wet geluidhinder (WGH) gezoneerd industrieterrein is gelegen. De vergunning is geweigerd omdat de grenswaarde die geldt voor binnen de zone gelegen woningen wordt overschreden. Appellante voert aan dat verweerder geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid die de WGH biedt om voor woningen binnen de zone een 2 dB hogere grenswaarde te stellen om vergunningverlening mogelijk te maken. Bovendien volgt volgens appellante uit de nieuwe definitie van 'industrieterrein' in de WGH dat inrichtingen die niet als 'grote lawaaimaker' worden aangemerkt, niet worden betrokken bij de beoordeling van de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein.

Rechtsvragen

1. Had verweerder gebruik moeten maken van de mogelijkheid om een 2 dB hogere grenswaarde te stellen?
2. Kunnen niet grote lawaaimakers bij de beoordeling van de geluidsbelasting buiten beschouwing blijven?

Uitspraak

1. Onder bepaalde voorwaarden kan het bevoegd gezag een 2 dB hogere grenswaarde vaststellen bij woningen. In dit geval is echter niet voldaan aan de voorwaarde dat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de geluidsbelasting binnen afzienbare termijn wordt teruggebracht naar de eerder geldende waarde.
2. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de WGH volgt dat het zoneringssysteem

beoogt de omwonenden te beschermen tegen de optelsom van het geluid van alle aanwezige bedrijven, en dus niet alleen van inrichtingen die in belangrijke mate geluidhinder veroorzaken, de zogenoemde grote lawaaimakers. Met de wijziging van het begrip industrieterrein is beoogd duidelijk te maken dat, ook als sprake is van een nadere zonering van grote lawaaimakers binnen een industrieterrein, daarmee niet is beoogd om het industrieterrein en de rechtsgevolgen van die bestemming te beperken tot dat nader gezondeerde deel terrein. Mitsdien zijn, overeenkomstig de bedoeling van de wetgever, zowel grote lawaaimakers als niet grote lawaaimakers terecht betrokken bij de beoordeling van de geluidsbelasting van het industrieterrein.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU6344

Zaaknummer: 201009972/1/H4

Wetsartikelen: 1 WGH en 65 WGH

RECHTSPRAAK

Sint-Oedenrode/planschade

Gebruiksmogelijkheden waren onder het oude planologisch regime reeds beperkt door belemmeringen en verplichtingen die uit de Boswet voortvloeien. Hierdoor heeft de planologische wijziging weliswaar tot een planologisch nadeel, maar niet tot een lagere waarde van het perceel geleid

Casus

Appellant heeft om een vergoeding van planschade verzocht, omdat zijn perceel onder het nieuwe bestemmingsplan niet langer voor agrarische doeleinden mag worden gebruikt. Dit heeft volgens appellant tot een waardevermindering van het perceel geleid.

De raad heeft het verzoek afgewezen, omdat het perceel met bomen was beplant en daardoor de gebruiksmogelijkheden reeds beperkt waren. Hierdoor is er geen sprake van een waardevermindering.

Rechtsvraag

Leidt in het onderhavige geval de feitelijke inrichting van het perceel ertoe dat er zodanige beperkingen voortvloeien uit de Boswet, dat er geen sprake is van een waardevermindering als gevolg van de bestemmingswijziging?

Uitspraak

Ter zitting is aan de hand van een getuigenverklaring, luchtfoto's en andere bescheiden aannemelijk geworden dat het betreffende perceel op de peildatum met bomen was beplant. Aldus was de Boswet van toepassing.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU5386

Zaaknummer: 201102518/1/H2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Gulpen-Wittem/planschade

Huurder is geen belanghebbende bij een besluit om vergoeding van planschade

Casus

De rechtbank heeft het bezwaar van appellante tegen de afwijzing van een verzoek door de eigenaar van de woning om vergoeding van planschade niet-ontvankelijk verklaard en daarbij overwogen dat zij als huurder en bewoner van de woning geen rechtstreeks belang heeft bij het besluit op het verzoek om planschadevergoeding.

Rechtsvraag

Is een huurder belanghebbende bij een planschadeprocedure?

Uitspraak

Appellante heeft als huurder en bewoner van de woning geen rechtstreeks belang bij dat besluit. Daarbij is in aanmerking genomen dat alleen een eigenaar rechtstreeks in zijn belang kan worden getroffen door waardedaling van zijn woning ten gevolge van een planologische verandering. Verzoeker heeft als eigenaar van de woning in zijn aanvraag gesteld ten gevolge van een planologische verandering dergelijke schade te lijden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU5429

Zaaknummer: 201104987/1/H2

Wetsartikelen: 1.2 lid 3 Awb

RECHTSPRAAK

Zwijndrecht, bouwvergunning en vrijstelling

De rol van schade aan woning derden bij belangenafweging vrijstelling bestemmingsplan

Casus

Door verweerder is een vrijstelling en bouwvergunning verleend voor de bouw van een woning. Eisers hebben onder meer beroep ingesteld bij de rechtbank omdat vanwege de te verwachten schade aan de woningen van eisers, na een belangenafweging, geen vrijstelling van het bestemmingsplan had mogen worden verleend.

Rechtsvraag

Kan schade aan omliggende woningen bij de belangenafweging in het kader van vrijstellingsverlening een rol spelen?

Uitspraak

De rechtbank oordeelt dat de vraag of schade aan de omgeving zal optreden als gevolg van bouwwerkzaamheden en zo ja, wat daarvan de gevolgen (dienen te) zijn voor de betrokken partijen, in beginsel wordt beheerst door de privaatrechtelijke verhoudingen tussen die partijen. Volgens vaste jurisprudentie, bijvoorbeeld de uitspraak van 11 november 2009 (LJN BK2939), kan schade bij de belangenafweging in het kader van vrijstellingsverlening slechts een rol spelen indien op voorhand vaststaat dat de uitvoering van bouwwerkzaamheden onvermijdelijk leidt tot schade aan de omgeving.

In casu was had verweerder eerder in de procedure het bouwplan laten aanpassen door te kiezen voor een lichter ophoogmateriaal. Eiser meende aan de hand van een tweetal deskundigenrapporten aangetoond te hebben dat sprake was van onvermijdelijke schade. Na een beoordeling door een door de rechter ingeschakelde onafhankelijke deskundige (de StAB) komt de rechtbank tot het oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat de uitvoering van de bouwwerkzaamheden onvermijdelijk leidt tot schade. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt kunnen stellen dat zij de belangen van eisers voldoende heeft afgewogen in die zin,

dat er geen reden meer was de gestelde schade daarin nader te betrekken, nadat het bouwplan was gewijzigd door de keus voor lichter ophoogmateriaal.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-08-2011

ECLI: ECLI:NL:RBDOR:2011:BT8673

Zaaknummer: 11/787

Wetsartikelen: 19 lid 2 WRO

RECHTSPRAAK

GS Noord-Brabant

Milieustraat waar tijdelijk gevaarlijke stoffen worden opgeslagen valt niet onder de IPPC-richtlijn

Casus

Verlening van een revisievergunning op grond van Wet milieubeheer voor een milieustraat.

Volgens appellant zijn aan de vergunning te strenge eisen verbonden aangezien er ten onrechte vanuit is gegaan dat vanwege de opslag van gevaarlijke afvalstoffen sprake is van een inrichting met een gpbv-installatie.

Volgens verweerder vinden er binnen de inrichting verwijderingshandelingen plaats waarop de IPPC-richtlijn van toepassing is.

Rechtsvraag

Is sprake van een IPPC-inrichting?

Uitspraak

De opslag van afvalstoffen die vervolgens naar erkende verwerkers worden afgevoerd is volgens de Afdeling geen activiteit als bedoeld in bijlage I van de IPPC-richtlijn. De IPPC-richtlijn heeft wel betrekking op installaties waar de afvalstoffen daadwerkelijk worden be- of verwerkt.

De Afdeling wijst er op dat de tijdelijke opslag van gevaarlijke stoffen in afwachting van verwijdering of nuttige toepassing met een totale capaciteit van 50 ton inmiddels wel onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn is gebracht (zie bijlage I, categorie 5.5 van de IPPC-richtlijn). In onderhavige situatie is de capaciteit voor tijdelijke opslag minder dan 50 ton.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU6376

Zaaknummer: 201101754/1/M1

Wetsartikelen: 1.1 lid 1 WMB en IPPC-richtlijn

RECHTSPRAAK

De milieuvergunning hoefde niet te worden getoetst aan de emissieplafonds die door de NEC-richtlijn worden voorgeschreven. De vergunning brengt het door de richtlijn voorgeschreven resultaat niet in gevaar. Dit resultaat kan niet door particulieren voor de rechter worden ingeroepen vóórdat de overgangperiode is verstreken

Casus

Verlening van een milieuvergunning voor een nieuwe kolengestookte elektriciteitscentrale in de Eemshaven aan RWE. Volgens appellanten hadden in de vergunning strengere eisen moeten worden gesteld aan de uitstoot van zwaveldioxide en stikstofoxiden omdat zij vrezen dat Nederland de emissieplafonds als opgenomen in de Europese NEC-richtlijn ('National Emission Ceilings') voor deze stoffen zal overschrijden.

Volgens verweerder zullen de emissieplafonds als gevolg van de vergunning niet worden overschreden.

De Raad van State heeft naar aanleiding van het geschil in april 2009 het Hof van Justitie van de Europese Unie een aantal vragen gesteld om uitleg te krijgen over bepalingen in de NEC-richtlijn.

Rechtsvragen

1. Moet bij de beslissing op de aanvraag om een milieuvergunning getoetst worden aan de nationale emissieplafonds van de NEC-richtlijn?
2. Wordt met het verlenen van de vergunning het verwezenlijken van deze emissieplafonds in gevaar gebracht?
3. Kan de verplichting in artikel 4 van de richtlijn door particulieren voor de rechter worden ingeroepen?

Uitspraak

1. Verweerder hoefde bij het verlenen van de milieuvergunning niet te toetsen aan de nationale emissieplafonds voor de uitstoot van zwaveldioxiden die op grond van de NEC-richtlijn voor Nederland als lidstaat van de Europese Unie gelden. Deze uitspraak is in lijn met het arrest van Het Hof van Justitie van de Europese Unie van 26 mei 2011.
2. De verlening van de vergunning brengt het verwezenlijken van de emissieplafonds niet ernstig in gevaar. Daarbij zijn in ogenschouw genomen: de omvang van de emissies, mogelijkheden voor beleidsmaatregelen en het tijdstip van in bedrijf brengen van de aangevraagde installatie.
3. Een particulier komt geen aanspraak toe op artikel 4 van de NEC-richtlijn (in dit artikel is de verplichting tot het beperken van de emissieplafonds vastgelegd) nu het Hof van Justitie EU voor recht heeft verklaard dat deze bepaling niet onvoorwaardelijk is en onvoldoende nauwkeurig is om vóór 31 december 2010 (de datum waarop de emissieplafonds moeten zijn verwezenlijkt) door particulieren voor de nationale rechter te kunnen worden ingeroepen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU6360

Zaaknummer: 200708144/1/M1-A

Wetsartikelen: 8.8 WMB, 8.10 WMB, 8.11 WMB, 4 NEC-richtlijn en 6 NEC-richtlijn